

Beroep: valsspeler

Soms neemt het leven een wending van 180 graden. Wiskundedocent Peter Woerde zel de onderwijswereld vaarwel om zich te richten op een carrière als goochelaar.

Door Marjke Brouwer

Bruid en bruidegom pakken beiden een kaart uit de waajer speelkaarten die goochelaar Peter Woerde (30) in zijn handen houdt. Hij verzoekt de echtelieden hun handtekening op de kaarten te zetten en legt beide kaarten op de rechterhand van de vrouw. Dan vraagt hij de man zijn rechterhand op die van zijn vrouw te leggen. Als de man even later zijn hand optilt, zijn de kaarten versmolten tot één kaart, compleet met handtekening.

"Dan is het stil van verbazing," zegt Peter woerd. "De twee kaarten die samenmeten symboliseren hun huwelijk. Meer uitleg geeft hij niet over de truc die hij verzoon voor pasgetrouwde stellen. Verklap nooit de clou, is zijn credo."

Zeven is Peter als hij een goocheldoos cadéau krijgt van zijn ouders. Iets met een touwtruce zat erin, herinnert hij zich, en iets met een hallege. Hij is er hooguit twee weken mee in de weer en schuift het speeggoed dan aan de kant om zijn tijd te steken in voetbal, kaartspelletjes en school.

In de brugklas, tijdens wiskunde, weet hij wat hij wil worden. Wiskundeleer. Hij slaagt met twee negens voor zowel Wiskunde A als B.

Acht jaar nadat hij de kindergoocheldoos had gelaten voor wat die was, hoort hij over een feestwinkel die goocheltrucs verkoopt. De eigenaar van de zaak laat hem een truc zien waarbij een portlood verdwijnt en Peter is er dusdanig van onder de indruk dat hij de truc koopt, thuis aan tafel oefent, maar er niet uit komt. "Ik ben terug gefietst naar die zaak om uitleg te vragen. Toen heb me uiteindelijk lukte, heb ik een goochelboek uit de bieb gehaald. En ik kocht steeds meer trucs. Ik heb al mijn zakgeld naar die winkel gebracht."

Hij maakt versingerd aan goochelen, aan het onmogelijke mogelijk laten zijn. "De verbazing die ik zelf had toen ik de truc voor het eerst zag, wilde ik terugzien bij mijn publiek. Dat betekende oefenen, oefenen, oefenen."

Zodra hij zijn huiswerk af heeft, is hij met goochelen bezig. Hij leert kaarten schudden en delen op talloze manieren, hij wisselt trucs uit met een bevriende goochelaar, bestudeert video's en boeken. Soms wordt hij gevraagd op te treden en hij houdt van het succes. "Iets kunnen wat anderen niet kunnen geeft zelfvertrouwen. Als goochelaar durfde ik op mensen af te stappen."

► Foto: DvM/Siese Veenstra

Ondertussen wentert hij zich in de wiskunde, op de universiteit. "Ik hield ervan logisch te redeneren. Algebra op de universiteit was soms zo moeilijk dat ik er een zeer hoofd van kreeg. Maar het interessante was dat het goed moest komen en dat kwam het ook altijd."

Hij rondt zijn studie af, doet de lerarenopleiding er achteraan en gaat aan de slag als wiskundeleer. Ondanks dat hij bij vlaggen zijn vak kan overbrengen, kan uitleggen hoe de wiskunde in elkaar steekt, ondanks dat hij aardig verdient en gesteld is op zijn collega's en de leerlingen, besluit hij al gauw ernee op te houden.

Hij mist het goochelen.

Tesgeven kostte me zo veel tijd en energie dat ik niet aan goochelen toe kwam. Ik heb lang zitten wikkelen en wegen, ik heb met mijn ouders overlegd, met de directeur op school. Ik had goed gepokerd op internet, waardoor ik een jaarje in mijn levensonderhoud kon voorzien en me kon richten op een bestaan als fulltime goochelaar," zegt Peter.

Het is wennen, die eerste tijd. Zijn eerste vrije maand bespeed hij aan pokeren, wat hem veel veel. "Dat voegt niets toe, is betekenisloos. Je zit alleen te klikken achter je computer. Hij schrijft zich in bij een artiestenbureau, koopt een pak en attributen, leest zich in om op de hoogte te raken van de goochelwereld en ineens heeft hij het te pakken en is hij dag in dag uit zijn zelfbedachte trucs aan het repeteren. Voor de spiegel, of nog beter: voor een camera zodat hij ziet wat het publiek ziet."

Kijkt hij's avonds televisie, dan heeft hij altijd een stel kaarten in zijn handen, versleten na een avondje optreden, maar goed genoeg om zich gedachteloos te bekwaamen in de gewenste vingervuigheid.

Hij vindt dat het hem goed gaat, vierenhalf jaar na zijn vertrek als wiskundeleer. Niet alleen omdat hij afgelopen jaar Nederlands kampioen goochelen is geworden, ook omdat hij inmiddels genoeg optredens binnenhaalt om van te leven. Bovendien voelt goochelen niet als werk. "Mijn keuze heeft me vrijheid opgeleverd en het plezier van optredens en uitstapjes."

Later, denkt hij, zal hij misschien terugvallen op het vak van leerar, als hij de verantwoordelijkheid draagt voor een gezin. Voorlopig houdt hij het bij zijn vak als valsspeler. Hij laat een paar kaarttrucs zien en ze slagen stuk voor stuk. "Ja," zegt hij, "je wordt belazerd waar je bij staat."

Meer informatie: www.devalsspeler.nl.

Dit is afn 32 in de interviewserie 180 graden

